

דף סד.

עין משפט א.

אה"ע סימן לו סעיף כו

כו. אם אחר שבגרה אביה אמר קידשתיה וגרשתיה כשהייתה קטנה, אינו נאמן.

עין משפט ב.

אה"ע סימן לו סעיף כז

כו. האב שאמר שקידש את בתו, ואח"כ עמד וקידשה לאחר ואמר שקידושי ראשון היו בפסולי עדות דאורייתא ואינם כלום נאמן. והוא שאמר כן בתוך כדי דיבור^ה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן ז סעיף ח

ח. האב שאמר בתי^י נשכית ופדתי, לא נאמן לאוסרה כמו לגבי קידושין, אם לא שיש עד אחד שמצטרף עמו שנשכית.

עין משפט ד.

אה"ע סימן לו סעיף כ

כ. האב שאמר קידשתי את בתי ואיני יודע למי, אסורה לכל העולם, עד שיאמר נודע לי למי קידשתי^ז. ואפי' לא נודע עד שבגרה נאמן לומר למי קידשה, וי"א דאם החתן עמד לפניו תחילה ולא הכירו, ואח"כ אמר שמכירו אינו נאמן.

עין משפט ה.

אה"ע סימן קנו סעיף ו

ו. ח. אפי' אדם שהוחזק באחים ולא בבנים, ואמר שיש לו בנים, או אמר

ה. כ"כ הרמ"א בלשון "לי נראה" דוקא תוכ"ד. וכתב הב"ש דכשם שאינו נאמן אח"כ לומר שהיא מגורשת, כך אינו נאמן לומר שום דבר הסותר דבריו הראשונים, ואינו נאמן אחר כ"ד אלא לפרש דבריו אבל מה שאינו פירוש לדבריו אינו נאמן אלא תכ"ד, ובלבוש כתב דנאמן גם אחרי כ"ד ועיין בב"ש ס"ק נ"ב.
ו. וה"ה אם היא אומרת שנבעלה בעילת איסור מותרת לבעלה הכהן.
ז. מרמב"ם בפ"ט וכתב ה"ה הטעם דלא גרע מאדם אחר שנאמן להתירה לעצמו.

זה בני נאמן לפטור את אשתו, וי"א דאם יש עדים שיש לו אחים, אינו נאמן לומר שיש לו בנים^ח, דלא האמינו אותו אלא במקום חזקה בעלמא.

עין משפט ו.

אה"ע סימן קנז סעיף ו

ו. ח. לא היה מוחזק באחים, ואמר יש לו אחים אינו נאמן, וה"ה בא אחד ואמר אני אחיו אינו נאמן^ט. ואפי' עד אחד או קרוב מעיד על כך אינם נאמנים להוציאה מחזקתה שאינה זקוקה, עד שיהיו ב' עדים.

עין משפט ז.

אה"ע סימן קנז סעיף ז

ז. ט. אמר בשעת קידושין יש לי בנים, ובשעת מיתה חזר ואמר שאין לו בנים, אינו נאמן לאוסרה^י. וי"א דחולצת ולא מתייבמת.

עין משפט זו.

אה"ע סימן קנז סעיף ו

עיין לעיל עין משפט ו

דף סד :

עין משפט א.

אה"ע סימן קנז סעיף ח

ח. ט. יצא קול שיש עדים שיודעים שיש לו אחים, והעדים במדינה אחרת, תמתין עד שיבואו עדים שאמרו וישאלו, ואפי' שהוא אמר בשעת מיתתו שאין לו אחים.

עין משפט ב.ג.

אה"ע סימן לז סעיף טו

טו. טז. המקדש בתו סתם, או שאמר לו אחת מבנותיך מקודשת לי אין

ח. ממשנה קידושין ס"ד ע"א וכאביי שם. ואפי' עד אחד או קרוב אינו נאמן להוציאה מחזקתה, כ"כ הטור מתשובה.

ט. ממשנה קידושין ס"ד ע"ב ובגמ' שם.

י. קידושין ס"ד כרבי.

הבוגרת בכלל^כ, ואפי' נתנה לו רשות לקבל קידושיה. מ"מ אם עשתה אותו שליח לקבל מפלוני, גם היא ספק מקודשת^ל, ושאר הבוגרות אינן בכלל^מ.

אה"ע סימן לו סעיף יז יח

י"ח. מי שיש לו בנות מב' נשים וכולן ברשותו לקדשן, ואמר למקדש בשעת קידושין קידשתי לך בתי הגדולה, כולן מותרות חוץ מן הגדולה שבגדולות^י. וה"ה אם אמר הקטנה כולן מותרות חוץ מן הקטנה שבקטנות.

עין משפט ד. אה"ע סימן לו סעיף יח
עין בסעיף הקודם

עין משפט הו. אה"ע סימן לו סעיף טו
עין לעיל עין משפט ב

עין משפט ז.ז. יו"ד סימן רב סעיף יא

יא. ט. האוסר עצמו בדבר מסויים עד הפסח אינו אסור אלא עד שיגיע בלבד, ואם אמר עד שיהיה הפסח הרי זה אסור עד שיצא הפסח.

עין משפט ט. יו"ד סימן רב סעיף יב

יב. י. אמר "עד הקציר" או "עד הבציר" או שאמר "עד שיהיה הבציר" או "הקציר" אינו אסור, אלא עד שיגיע, שכל דבר שאין זמנו ידוע בכל לשון שיאמר אינו אסור אלא עד שיגיע. והולכין אחר המקום

כ. ממשנה קידושין ס"ד ע"ב ובגמ' שם.
ל. טור מרמ"ה, וכתב הר"ן דכן משמע מרש"י.
מ. כלומר אפי' נתנו לו רשות לקבל הקידושין ושיהיה שלו, אבל לא אמרו לו לקבל מפלוני, אינן בכלל הספק. כ"כ הח"מ.
נ. שאין אדם מכניס עצמו לספק להזכיר שם הגדולה, אם לא גדולה שבגדולות שלא יהיה בספק - ט"ז ס"ק י"ח.

שעמד בו בשעת הנדר ס.

ס. מהברייתא שם.